

[Søren B. Jørgensen.]

Jeg kan ikke få andet ud af det, end at hvis et amt f.eks. bygger et sygehus, må der ikke efter forslaget ansættes læger, sygeplejersker eller andet personale til at tage sig af patienterne, hvis ikke der er overskud af læger andre steder; hvis en kommune opfører et plejehjem, må den heller ikke ansætte personale til at tage sig af disse patienter.

For statens vedkommende forholder det sig sådan, at vi fra 1. december i fjor fik en arbejdstidsforkortelse på 4 pct., og det betyder alene for post- og telegrafvæsenet, at man her kommer til at mangle 800 mand. Jeg er ikke i tvivl om, at en del af dette kan klares ved rationalisering og på anden måde, men langtfra det hele, og det betyder igen, at det arbejde, som den nuværende arbejdsstyrke inden for post- og telegrafvæsenet ikke kan klare på de 40 timer, må de klare i kraft af overarbejde, og det ved vi er 30 pct. dyrere. Første del af forslaget vil altså give en dårligere service for borgerne, og det vil også i kraft af overarbejdet blive dyrere.

Ser vi på den anden del af forslaget og læser samtidig bemærkningerne, konstaterer vi, at det lykkes forslagsstillerne, samtidig med at man foreslår et totalt ansættelsesstop, faktisk at foreslå en yderligere administration, der igen vil medføre yderligere ansættelser. For hvad er det, man siger i forslaget? Man siger, at når en stilling bliver ledig, skal den indberettes til regeringen, og hvis en stilling skal besættes igen, skal regeringen også foretage dette. Jeg tror nok, at regeringen har andet at beskæftige sig med end at vurdere disse sager.

Naturligvis skal vi ikke have flere ansatte inden for det offentlige område end højst nødvendigt — det tror jeg vi alle er enige om — og dér, hvor der kan skabes en mere forenklet arbejdsdag og gennemføres rationalisering, skal det naturligvis gøres, som ministeren også har været inde på. Tidligere socialdemokratiske regeringer har på dette område taget initiativ, og jeg hilser også med tilfredshed den sidste del af ministerens tale, hvorefter man nu igennem Danmarks Statistik vil få endnu mere kontrol over ansættelserne inden for det offentlige.

Om fremskridtspartiets forslag til at løse

dette problem skal jeg konkludere derhen, at socialdemokratiet fortsat værdsætter det arbejde, der laves af de offentligt ansatte inden for staten såvel som inden for kommunerne. Kan vi gøre noget til det, skal de fortsat have tryghed i ansættelsen, de skal have ordentlige arbejdsvilkår.

Fremskridtspartiets forslag tager efter det, jeg kan få ud af det, sigte på at forringe disse vilkår, samtidig med at det vil koste en del penge og medføre en yderligere administration, så det er en meget, meget kølig modtagelse, vi kan give forslaget.

Enggaard (V):

Det forslag fra fremskridtspartiet, som vi har til første behandling her, har jo som målsætning at søge at mindske antallet af ansatte i den offentlige sektor, og venstre har også ved tidligere lejligheder tilkendegivet, at det er vigtigt, at vi gradvis ændrer forholdet imellem den offentlige og den private sektors tyngde her i landet. Det er også fremgået af vores stillingtagen f.eks. ved de behandlinger af perspektivplanlægningen, som ved tidligere lejligheder er sket i tinget.

Når vi diskuterer spørgsmålet om antallet af offentligt ansatte, tror jeg, det er rigtigt først at gøre sig klart, at vi her i folketinget har et betydeligt medansvar for tingenes tilstand derigennem, at mange love har fastlagt arbejdsopgaverne i det offentlige, og at folketinget vel heller ikke er uden indflydelse på, hvordan den kommunale og amtskommunale sektor til syvende og sidst er blevet bestykket for at løse de opgaver, som folketinget har ønsket løst. Når det er sagt, må det tilføjes, at venstre er tilhænger af, at vi gennem en bevidst indsats, ved en politisk vilje, hvor forhåbentlig så mange partier som muligt kan forenes i dette høje ting, igennem de kommende år når frem til, at den private og den offentlige sektor gradvis ændrer tyngde, således at den byrde, som også gennem perspektivplanlægningen er blevet afdækket: den betydelige offentlige sektors forhold til den private, derigennem kan blive lettet.

Jeg har hæftet mig ved i forbindelse med finansministerens bemærkninger, at man har igangsat forhandlinger mellem ministeren og de pågældende organisationer om bredere ansættelsesområder. Jeg hilser dette med